

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 6342/02

בפני: כבוד המשנה לנשיא ש' לין
כבוד השופטת ד' דורנר
כבוד השופט א' א' לוי

העותרים: 1. ח"כ עבד אלמאלכ דהאמשה
2. ח"כ ד"ר עזמי בשארה
3. שייח' ראיד סלאח
4. ועד משפחות הרוגי אוקטובר - באמצאות יו"ר הוועד מר חסן עאסלה
5. ועדת המעקב העליונה לענייני האוכלוסיה הערבית בישראל - באמצעות היו"ר מר שאוקי ח'טיב

6. עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל

נ ג ד

המשיבה: ועדת החקירה הממלכתית לבירור התנגשויות בין כוחות הביטחון לבין אזרחים ישראלים

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: כ"ו אב תשס"ב (4.8.2002)

בשם העותרים: עו"ד דלאל מרואן
בשם המשיבה: עו"ד אסנת מנדל

פסק-דין

1. ביום 27.2.02 שלחה ועדת החקירה הממלכתית לבירור התנגשויות בין כוחות הביטחון לבין אזרחים ישראליים הודעות לשלושת העותרים הראשונים לפי סעיף 15 לחוק ועדות חקירה, תשכ"ו-1968 (להלן - החוק). בקשת העותרים לבטל הודעות אלה נדחתה על ידי הועדה ביום 14.3.02. רק ביום 21.7.02 עתרו שלושת העותרים האמורים, ועמם אחרים, למתן צו על תנאי כנגד הועדה ולו ארבעה ראשים:

- א. לבטל את הודעות האזהרה;
- ב. לפרט את החומר הספציפי והישיר אשר היווה יסוד למתן ההודעות על פי סעיף 15 לחוק כנגד שלושת העותרים הראשונים;
- ג. לספק לעותרים מסמכים רלבנטיים לעיונם הנמצאים בפני ועדת החקירה, ואשר ככל הנראה כלולים בגדר החומר החסוי שבפני הועדה;

- ד. למנוע מעדים אחרים שהופיעו לפניו ואשר קבלו הודעות לפי סעיף 15 לחוק לעשות שימוש במסמכים חסויים המתייחסים לשלושת העותרים הראשונים.
2. דין העתירה להידחות כבר מחמת השיהוי הכבד שבהגשתה, למעלה מארבעה חדשים לאחר משלוח ההודעות לשלושת העותרים הראשונים ולאחר שכבר נעשו הסיידורים - על דעת העותרים - לגביית העדויות בעניינם. פרקליט העותרים בקש להצדיק את האיחור על יסוד מה שהוא הגדיר כ"הפרה המתגלגלת" שנעשתה לטענתו על ידי הועדה, תוך מה שהוא ראה כחריגה מסמכויותיה, אך לא מצאנו בטענות אלה הצדק לאיחור.
3. גם לגוף העתירה נראה לנו שהיא אינה מבוססת. הטענה המרכזית - המסד לכל טענות העותרים - הוא שהמנדט שניתן לוועדה היה רחב מדי משום שהוא כלל סמכות לבדוק את "התנהגות המסיתים והמארגנים משתתפי האירועים מכל המגזרים, לכוחות הבטחון". אך טרונייתם של העותרים בענין זה צריכה היתה למצוא את ביטוייה בעתירה כנגד הממשלה וזו אינה העתירה שלפנינו (ובכך אין אנו מביעים דעה שעתירה זו מבוססת היא). אכן בהנחה, המתבקשת, שהוועדה אמורה לפעול לפי המנדט שניתן לה לא מצאנו יסוד לטענותיהם של העותרים.
4. יו"ר הועדה הצהיר שאין בכוונת הועדה לעשות שימוש בעניינם של העותרים מס' 1-3 אלא בחומר הגלוי שהיה לפני הועדה. לענין זה טענו העותרים שתי טענות: האחת - שלא ניתנו להם פרטים מספיקים לגבי החומר העשוי לפגוע בהם; ושנית שצריך היה לאפשר להם לעיין גם בחומר החסוי, העשוי לפגוע בהם, הן משום שהועדה עשויה אולי שלא מדעת לסמוך על חומר זה והן משום שאחרים, שהחומר נפרש לפניהם, עשויים לעשות בו שימוש כנגד העותרים.
- לא מצאנו ממש בטענות אלה; אנו סבורים שלפי הילכת בג"ץ 381/85 פ"ד טו(4) 205, שבניגוד לטענות העותרים ישימה גם במקרה שלפנינו, עמדה הועדה בחובת הפירוט שהיתה מוטלת עליה; ושנית, שהועדה הצהירה שתעשה שימוש בעניינם של העותרים אך בחומר הגלוי וחזקה עליה שתדע להתעלם מכל חומר שאינו כלול בהצהרה זו; יתר על כן: כמו שטענה גב' מנדל בהודעה בכתב שנמסרה לנו יש לאפשר לכל עד העשוי להיפגע ממסקנות הועדה לעיין רק בחומר חסוי (או אחר) העשוי לפגוע בו ולפיכך אין החומר שיש למסור לכל נחקר פוטנציאלי זהה או דומה, בהכרח לחומר שיש למסור לעד אחר.
- קראנו את טענותיהם של העותרים ושמענו גם השלמת טיעון בעל-פה. נחה דעתנו שיש לדחות את העתירה הן מחמת השיהוי והן לגופו של הענין.

העתירה נדחית.

ניתן היום, כ"ו אב תשס"ב (4.8.2002).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

המשנה לנשיא

העתק מתאים למקור B02.02063420
 נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח - רשם.
 בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444
 בית המשפט פתוח להערות והצעות: pnlot@supreme.court.gov.il
 לבתי המשפט אתר באינטרנט: www.court.gov.il